

Veelzijdig vouwwerk

Tine De Ruysser werd geboren in 1976 in Antwerpen, waar ze haar opleiding kreeg aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, afdeling Juweelontwerpen. Momenteel doet ze, als *post graduate* student, onderzoek aan het Royal College of Art in Londen.

Jurk met sjaal. Gloeiend rood textiel, in vorm geplooid en gevouwen, zich voegend naar het lichaam. Het rugpand een fascinerend spel van kleine vlakken en lange lijnen, licht en schaduw. En een tasje, soepel, vormveranderlijk buideltje met de matte glans van koper. Accessoire en kunstwerkje. Gevouwen uit een lap polyester waarop een vliedun laagje koper zich heeft afgezet. Vooraf werd een patroon op de stof gezeefdrukt waardoor vouwlijnen tijdens het elektroforming proces onbedekt bleven en de gemetalliseerde stof zich gemakkelijk in de gewenste vorm liet vouwen.*

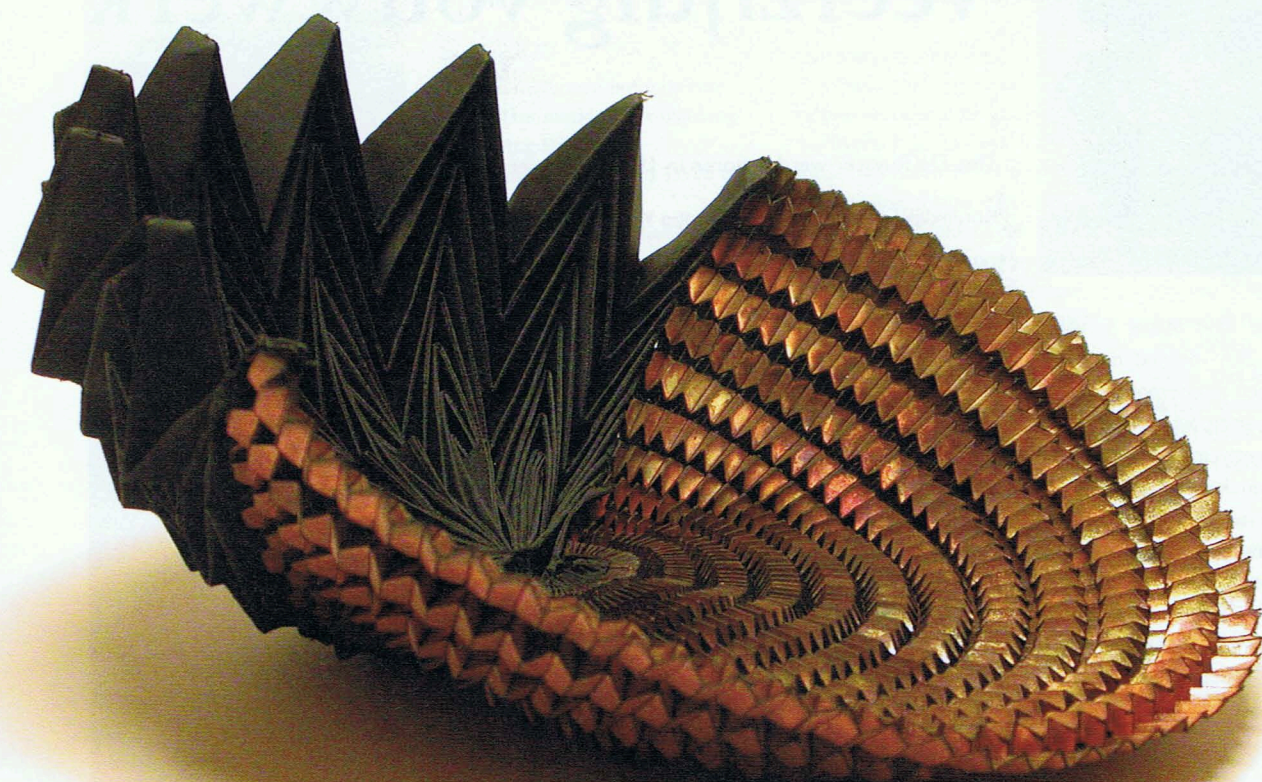
Twee producten uit een serie die het resultaat is van een even fascinerend als uitputtend vormonderzoek dat begint in 1997. In het derde jaar Juweelontwerpen krijgt haar klas opdracht uit papier een nest voor dieren te maken. Tine kiest de zeshoekige structuur van de honingraat als uitgangspunt. Ze geeft het papier door het te vouwen vorm en beweeglijkheid en ondervindt snel de beperkingen van het materiaal, het is kwetsbaar en de vellen hebben een beperkte maat. Ze probeert andere technieken uit, andere materialen, maar vindt geen echt bevredigende oplossing. Inmiddels is ze echter zo gefascineerd geraakt door alle mogelijkheden dat ze zich niet laat ontmoedigen.

Om verder onderzoek te kunnen doen vraagt en krijgt ze een beurs van Design Vlaanderen en vertrekt in 1999 voor twee jaar naar Londen voor een studie aan het Royal College of Art (RCA). Daar maakt ze kennis met elektroforming en foto-etsen. Mede door toepassing van deze technieken ontstaat in die periode een serie ruimtelijke structuren die mathematische regelmaat combineren met speelse beweeglijkheid en die mogelijkheden lijken te bieden voor eindeloos veel toepassingen.

* Elektroforming: methode waarbij het product in een bad wordt gehangen waar er door toepassing van elektrische stroom een dun laagje metaal op neerslaat.

'Red Dress' (2001), textiel en kunststof, detail.

'Halfhalf' (2003),
schaal van koper en textiel,
18 x 25 x 25 cm.

Vouwbaar metaal

Na 2 jaar keert ze terug naar Antwerpen. Ze vouwt tasjes, maakt sieraden, maar kan bij gebrek aan apparatuur niet door met haar onderzoek naar gemetalliseerd textiel. Wel maakt ze uit stalen die ze meenam uit Londen nieuwe objecten die ze instuurt voor wedstrijden. Ze wint er in 2004 in München de Beierse Staatsprijs én de Talente Prijs mee. Aanleiding voor haar promotor Professor David Watkins om bij de *Arts and Humanities Research Council* (Engelse overheidsinstelling) subsidie aan te vragen voor een onderzoek naar: '... De ontwikkeling van bruikbare en toepasbare structuren door middel van elektroforming op textiel, met de nadruk op sieraden en modeaccessoires.' Die aanvraag wordt gehonoreerd, waarop Design Vlaanderen Tine nog eens steunt. Ze keert in 2005 terug naar Londen voor een tweede onderzoeksperiode aan het RCA.

Was ze daar voorheen vooral in haar eentje aan het werk, nu is ze lid van een team. Tine zelf houdt zich vooral bezig met 'wearables', haar teamgenoten werken aan grotere, meer architecturale objecten. 'Het is niet alleen maar gemetalliseerd textiel waar we mee bezig zijn, er zijn ook andere materialen die we gebruiken. Maar we kijken wel allemaal naar het vouwsysteem dat is gebaseerd op de structuur waar ik ooit mee begon.' Wereldwijd sluit het onderzoek naadloos aan bij de zoektocht naar nieuwe materialen en nieuwe manieren om onze omgeving vorm te geven. November 2008 zal ze haar thesis inleveren, januari 2009 volgt het examen. Bij de stukken die zij daarvoor maakt zullen zeker kledingstukken zijn, maar details wil ze niet kwijt. Er zijn onderhandelingen met een bedrijf en openbaarmaking van gedetailleerde informatie zou dat in gevaar kunnen brengen. 'Na het examen ben ik klaar met het officiële gedeelte, maar ik heb nog vele jaren voor de boeg voor ik het allemaal echt onder de knie heb.' Wat zo onschuldig begon met een nestje van papier, bleek het begin van een lange zoektocht naar een materiaal dat oogt als metaal, maar vouwt als textiel. ●

Voor meer informatie:
www.tinederuysser.com

Tekst: Marjolijn van Duyn
Beeld: Tine De Ruysser

'Bag' (2001), vormveranderlijk tasje,
polyester en koper,
15 x 6 x 6 cm tot 15 x 15 x 15 cm.

'Bowl' (2001), vormveranderlijke schaal,
polyester en koper,
20 x 6 x 6 cm tot 12 x 48 x 48 cm.

